

4 มีนาคม 2553

เรื่อง ตอบข้อหารือการดำเนินงานระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่

เรียน นายอำเภอทุกอำเภอ/ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา/ นายกเทศมนตรีนครยะลา และ
นายกเทศมนตรีเมืองเบตง

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ที่ สพฉ.08/236 ลงวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2553

ด้วยจังหวัดได้รับแจ้งจากสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ(สพฉ.) ว่า ได้หารือกับกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในประเด็นที่เกี่ยวกับการดำเนินการงานการแพทย์ฉุกเฉิน และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ตอบข้อหารือว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถที่จะดำเนินการงานการแพทย์ฉุกเฉินได้ ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542, พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496(รวมถึงฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 11 พ.ศ.2542) และพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 ซึ่งเป็นการสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ.2551 ที่มีเจตนารมณ์เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการบริหารจัดการเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินของประเทศ และตาม พระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดให้ส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานในการส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ตามอำนาจหน้าที่ และมีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ.2551 จังหวัดยะลา จึงขอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการตามแนวทางของหนังสือที่ส่งมาด้วยนี้ รายละเอียดสิ่งที่ส่งมาด้วย สามารถดาวน์โหลดได้ที่เว็บไซต์สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดยะลา www.yalalocal.go.th หัวข้อหนังสือราชการ

จึงเรียนมาเพื่อทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป สำหรับอำเภอให้แจ้งเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายอภิรักษ์ ชื่นธนาวงศ์)

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดยะลา
กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่น

ผู้ว่าราชการจังหวัดยะลา

โทร./โทรสาร 0-7322-2786

สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ (สพฉ.)

2258

ชั้น 2 อาคารกองวิศวกรรมการแพทย์ สาธารณสุขซอย 8 กระทรวงสาธารณสุข

ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000

โทรศัพท์ 0-2590-2801 โทรสาร 0-2590-2802 เว็บไซต์: www.nems.go.th

ที่ สพฉ. ๐๘/๒๓๖

๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

เรื่อง คอปปี้ขอหรือการดำเนินงานระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

- อ้างถึง ๑. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ พ.ศ. ๒๕๔๒
๒. พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๕๖ (รวมถึงฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๑๑ พ.ศ. ๒๕๔๒)
๓. พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗
๔. พระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ที่ สพฉ. ๐๘/๒๓๕๐
ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๒
๒. สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๕๑.๓/๖๕๘
ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๓

ตามสิ่งที่อ้างถึง ข้อ ๑, ๒ และข้อ ๓ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่จัดการสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล / รักษาคนไข้ จึงทำให้การพัฒนาระบบการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ดำเนินงานตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๗ ด้วยความร่วมมือระหว่างกระทรวงสาธารณสุข และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ในการจัดตั้งหน่วยกู้ชีพองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ที่พร้อม เพื่อให้บริการแก่ประชาชนที่เจ็บป่วยฉุกเฉินหรือได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุในพื้นที่ปกครอง

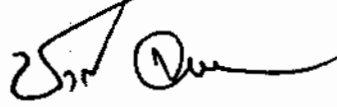
ปัจจุบัน สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ถูกจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อดำเนินการบริหารจัดการเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินของประเทศ และในพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้ส่งเสริมการมีบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ (อ้างถึง ข้อ ๔) ซึ่งในปัจจุบันมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้จัดระบบการแพทย์ฉุกเฉินแล้วประมาณร้อยละ ๖๐ และเกิดปัญหาในทางปฏิบัติเกี่ยวกับข้อกฎหมายหลายประการทำให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดำเนินการแล้ว และที่ยังไม่ได้ดำเนินการไม่แน่ใจว่าจะสามารถดำเนินการได้หรือไม่ หรือจะขัดกับกฎหมายอย่างไร และเมื่อสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ตรวจสอบพบจะถูกเรียกเงินคืนหรือไม่ และจะแก้ไขปัญหายังไง

/ดังนั้น....

ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการดำเนินงาน สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ จึงได้
ทำหนังสือหรือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานการแพทย์ฉุกเฉิน
ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้ตอบข้อหารือ ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินงาน
การแพทย์ฉุกเฉินได้ รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย อนึ่ง สำหรับการจัดตั้งกองทุนการแพทย์ฉุกเฉินใน
ระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ ขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการร่วมกับองค์กรที่เกี่ยวข้อง ซึ่งขณะทำงานฯ จะได้
กำหนดแนวทางและรูปแบบการดำเนินงานให้แล้วเสร็จต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทุกแห่งทราบและ
ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายชาติรี เจริญชีวะกุล)

เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

สำนักพัฒนาเครือข่าย

โทรศัพท์ ๐ ๒๕๕๑ ๘๘๖๓ โทรสาร ๐ ๒๕๕๑ ๕๑๔๐

ผู้ประสานงาน นายไพศาล โชติกล่อม ๐๘ ๕๐๒๗ ๑๖๖๕ E-mail : phaisal.c@niems.go.th

หมายเหตุ สำนักฯเรียน นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดทุกภาค

สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ (สพฉ.)

ชั้น 2 อาคารกองวิศวกรรมทางการแพทย์ สาธารณสุขซอย 8 กระทรวงสาธารณสุข
ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000
โทรศัพท์ 0-2590-2801 โทรสาร 0-2590-2802 เว็บไซต์: www.niems.go.th

ที่ สพฉ. 08 / 2390

13 ตุลาคม 2552

เรื่อง ทาหรือการดำเนินงานระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

- อ้างถึง 1. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ พ.ศ. 2542
2. พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 (รวมถึงฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2542)
3. พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537
4. พระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2551

ตามสิ่งที่อ้างถึง ข้อ 1, 2 และข้อ 3 ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่จัดการสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล / รักษาคนไข้ จึงทำให้การพัฒนากระบวนการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ดำเนินงานตั้งแต่ พ.ศ. 2547 ด้วยความร่วมมือระหว่างกระทรวงสาธารณสุข และสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ในการจัดตั้งหน่วยกู้ชีพองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ที่พร้อม เพื่อให้บริการแก่ประชาชนที่เจ็บป่วยฉุกเฉินหรือได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุในพื้นที่ปกครอง

ปัจจุบัน สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2551 เพื่อดำเนินการบริหารจัดการเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินของประเทศ และในพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้ส่งเสริมการมีบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ (อ้างถึง ข้อ 4) ซึ่งในปัจจุบันมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้จัดระบบการแพทย์ฉุกเฉินแล้วประมาณร้อยละ 60 และเกิดปัญหาในทางปฏิบัติเกี่ยวกับข้อกฎหมายหลายประการ ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดำเนินการแล้วและที่ยังไม่ได้ดำเนินการ ไม่แน่ใจว่าจะสามารถดำเนินการได้หรือไม่ หรือจะขัดกับกฎหมายอย่างไร และเมื่อสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ตรวจสอบพบจะถูกเรียกเงินคืนหรือไม่ และจะแก้ไขปัญหายังไร

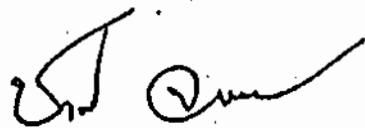
จากปัญหาดังกล่าว สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ จึงได้จัดประชุมหารือร่วมกับกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2552 โดยมีนายจรินทร์ จักกะพาก รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เป็นประธาน และที่ประชุมเห็นว่าองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการในเรื่องการจัดระบบการแพทย์ฉุกเฉินได้ โดยให้ตั้งคณะทำงานเพื่อร่างข้อกำหนด หลักเกณฑ์ รูปแบบการดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่

ซึ่งคณะกรรมการที่ตั้งขึ้น ได้ประชุมกันแล้วเมื่อวันที่ 28-29 กันยายน 2552 ที่ผ่านมา และที่ประชุมเห็นว่า เพื่อให้เกิดความชัดเจนในข้อกฎหมายว่าเป็นภารกิจซึ่งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้ตามมาตรา 16 (19) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ พ.ศ. 2542 ที่กำหนดให้งานการสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล เป็นหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล และเทศบาล คณะทำงานจึงมอบให้สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ หรือมายังกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ว่าเป็นภารกิจตามข้อกฎหมายดังกล่าวหรือไม่

สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ จึงขอหารือในประเด็นข้อกฎหมายดังกล่าว หากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเห็นว่า “การจัดระบบการแพทย์ฉุกเฉินอยู่ในความหมายของข้อกฎหมาย และเป็นภารกิจ” ที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้ สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติจะได้ดำเนินการประสาน เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ร่วมกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นผู้ดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ ตามมาตรา 33 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ.2551 ซึ่งคณะกรรมการจะได้ประชุมกำหนดรูปแบบการดำเนินงานให้แล้วเสร็จต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ผลเป็นประการใด กรุณาแจ้งให้สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติทราบด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายชาติรี เจริญวิชากุล)

เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

ด่วนที่สุด

ที่ มท 0891.3/ 658

สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

เลขที่.....216

วันที่.....26 มี.ค. 2553

เวลา.....

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. 10300

25 มกราคม 2553

เรื่อง ตอบข้อหารือการดำเนินงานระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่

เรียน เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ที่ สพฉ 08 / 2390 ลงวันที่ 13 ตุลาคม 2552

ตามที่อ้างถึง สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติได้มีหนังสือหรือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นว่า ในปัจจุบันมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ดำเนินการจัดระบบการแพทย์ฉุกเฉินแล้วประมาณร้อยละ 60 และเกิดปัญหาในทางปฏิบัติเกี่ยวกับข้อกฎหมายหลายประการ ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดำเนินการระบบการแพทย์ฉุกเฉินไปแล้วและยังไม่ได้ดำเนินการเกิดความไม่แน่ใจว่าจะสามารถดำเนินการได้หรือไม่ หรือจะขัดกับกฎหมายอย่างไร และเมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบพบ จะถูกเรียกเงินคืนหรือไม่และจะแก้ไขปัญหายังไง โดยหารือในประเด็นว่า การจัดระบบการแพทย์ฉุกเฉินอยู่ในความหมายของข้อกฎหมายและเป็นภารกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้หรือไม่ นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ขอเรียนให้ทราบว่า ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16 (19) กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล และเมืองพัทยา มีอำนาจและหน้าที่ในเรื่องการสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล และมาตรา 17 (19) กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดให้มีโรงพยาบาลจังหวัด การรักษาพยาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวจึงสามารถทำการรักษาพยาบาลผู้ป่วยฉุกเฉินได้ ไม่ว่าจะเป็นการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลหรือภายนอกสถานพยาบาล ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ รวมทั้งการดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ดังกล่าวต้องอยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เมื่อมีการตราพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2551 มาใช้บังคับ องค์กรการบริหารส่วนตำบล เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนจังหวัด ก็ต้องดำเนินการตามหน้าที่ในการรักษาพยาบาลแก่ผู้ป่วยฉุกเฉินตามแนวทางที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2551 และหลักเกณฑ์ที่ออกตามพระราชบัญญัติดังกล่าว

การบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่นั้น มีแนวทางในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังนี้

1. ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทยที่ มท 0808.4/ว 1562 ลงวันที่ 15 พฤษภาคม 2550 เรื่อง การเบิกจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดให้ "เงินตอบแทน" หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่พนักงานส่วนท้องถิ่นที่ได้ปฏิบัติงานตามหน้าที่ปกติ โดยลักษณะงานส่วนใหญ่ต้องปฏิบัติงานในที่ตั้งสำนักงานและได้ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการในที่ตั้งสำนักงาน หรือโดย

/ลักษณะ...

ลักษณะงานส่วนใหญ่ต้องปฏิบัติงานนอกที่ตั้งสำนักงานและได้ปฏิบัติงานนั้นนอกเวลาราชการนอกที่ตั้งสำนักงาน หรือโดยลักษณะงานปกติต้องปฏิบัติงานในลักษณะเป็นผลัดหรือกะ และได้ปฏิบัติงานนั้นนอกผลัดหรือกะของตนเอง ตามระยะเวลาและอัตราที่กำหนด ดังนั้นหากผู้ปฏิบัติงานการแพทย์ฉุกเฉินมิใช่พนักงานส่วนท้องถิ่นก็ไม่สามารถเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการตามหนังสือกระทรวงมหาดไทยที่อ้างถึงได้

2. ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2547 ข้อ 7 เงินอุดหนุน/ชดเชยที่สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติจ่ายให้แก่หน่วยปฏิบัติการฉุกเฉิน ตามระเบียบสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ที่โอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ถือเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยตั้งประมาณการรายรับไว้ในหมวดรายได้เบ็ดเตล็ด ส่วนการเบิกจ่ายให้จ่ายตามงบประมาณให้ถูกต้องตามประเภทรายจ่ายตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2541 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

3. ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0313.4 / ว 1452 ลงวันที่ 27 พฤษภาคม 2541 เรื่อง การเบิกจ่ายเงินค่าจ้างเหมาบริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่นสามารถใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาอนุมัติให้เบิกจ่ายค่าจ้างเหมาบริการได้ แต่ทั้งนี้ต้องอยู่ในอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและไม่เข้าซ้อนกับอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการอื่น หรือไม่เข้าซ้อนกับการปฏิบัติงานตามกรอบอัตรากำลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอยู่แล้ว

ทั้งนี้ การจ้างเหมาบริการดังกล่าว ถือว่างานยังอยู่ในหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องพิจารณาจากเนื้อหาและมุ่งเน้นถึงผลสำเร็จของงานที่จ้างภายในระยะเวลาที่กำหนดเป็นสำคัญ ดังนั้นเงินที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจ่ายให้กับเอกชนจึงเป็นการจ่ายเงินตามสัญญาจ้างมิใช่เป็นการจ่ายเงินจากเงินอุดหนุน/ชดเชย ที่สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติจ่ายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4. ขณะนี้ยังไม่มีกฎหมายหรือระเบียบกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดตั้งกองทุนการแพทย์ฉุกเฉินแต่อย่างใด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายรินทร์ ังกะพาศี)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการมีส่วนร่วม

ส่วนส่งเสริมการจัดการด้านสาธารณสุขและสวัสดิการสังคม

โทรศัพท์/โทรสาร 0-2241-9000 ต่อ 4132-3

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ dla0891_3@thailocaladmin.go.th